

(مقاله پژوهشی)

ارزیابی کیفی و بیوشیمیایی فیش فینگر تهیه شده از ماهی کوترساده (*Sphyraena jello*) در طول نگهداری در سردخانه (۱۸°C-) به مدت چهارماه

سحر جلیلی*

۱- گروه شیلات و فرآوری محصولات شیلاتی، واحد آبادان، دانشگاه آزاد اسلامی، آبادان، ایران.

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۹/۰۸

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۵/۱۸

DOI: 10.30495/jfst.2022.1937481.1743

چکیده

افزایش روزافزون آگاهی مردم نسبت به ارزش، سلامت و بهداشت مواد غذایی و همچنین تغییر روش زندگی در کشورهای صنعتی و در حال پیشرفت سبب شده است تا تقاضا برای محصولات متنوع، سالم و آماده مصرف شیلاتی بیشتر شود. هدف از این پژوهش، امکان‌سنجی تولید فیش فینگر از گوشت ماهی کوترساده (*Sphyraena jello*) و مقایسه ترکیبات تقریبی و شاخص‌های فساد در شرایط انجماد (۱۸°C-) به مدت چهار ماه بود. ۴ تیمار فیش فینگر، به ترتیب: (تیمار ۱: گوشت چرخ شده نشسته، تیمار ۲: سوریمی، تیمار ۳: گوشت چرخ شده نشسته + گوشت گوساله، تیمار ۴: سوریمی + گوشت گوساله) در نظر گرفته شد. سپس فاکتورهای تقریبی (رطوبت، خاکستر، چربی و پروتئین) و شاخص‌های فساد شامل: (پراکسید، اسید چرب آزاد، اسید تیوباریتوریک، بازهای ازته فرار) در محصولات تولید شده در زمان‌های: صفر (نمونه تازه)، ۱، ۲، ۳ و ۴ ماه در شرایط انجماد اندازه‌گیری شدند. بررسی نتایج فاکتورهای تقریبی نشان داد که تیمار ۳ در چربی (۰/۰۶±۰/۰۶)، خاکستر (۰/۱۶±۰/۱۷)، پروتئین (۰/۱۷±۰/۱۵) اختلاف معنی داری با سایر تیمارها (P≤۰/۰۵) در پایان دوره نگهداری داشته است. تیمار ۲ در فاکتور رطوبت با اختلاف معنی دار (P≤۰/۰۵) نسبت به سایر تیمارها بالاترین میزان رطوبت را ۰/۳۰±۰/۴۲/۷۷ به دست آورد. با افزایش مدت نگهداری شاخص‌های فساد شیمیایی در تمام تیمارها به طور معنی داری افزایش یافت (P≤۰/۰۵). شاخص پراکسید (۰/۱۵±۰/۵۶/۴) meqO₂/kg، اسید چرب آزاد (۰/۰۲±۰/۱۹/۳ درصد)، و تیوباریتوریک (۰/۰۵±۰/۱۲۹/۲ mg MA /kg) در تیمار ۳، در ماه سوم نگهداری و بازهای ازته آزاد (۰/۱۷±۰/۲۸/۲۲ mg/100 g) در ماه چهارم به بالاترین میزان خود رسید. در نتیجه این تیمار در ماه چهارم غیر قابل پذیرش اعلام شد. تیمار ۲ با اختلاف معنی دار از نظر فاکتورهای فساد نسبت به سایر تیمارها بهترین ماندگاری را تا ماه چهارم به دست آورد. فیش فینگرهای تهیه شده از سوریمی در تیمار ۲ و ۴ تا پایان ماه چهارم قابل پذیرش بودند.

واژه های کلیدی: فیش فینگر، کوترساده (باراکودا)، سوریمی، ارزیابی بیوشیمیایی، انجماد.

۱- مقدمه

یکی از مهم ترین پیشرفت ها در سال های اخیر در زمینه استفاده از منابع دریایی کم مصرف، تهیه مجموعه فرآورده هایی است، که در حال حاضر با عنوان فرآورده های ارزش افزوده شناخته می شوند. سوریمی، فرآورده حدواسط است که به عنوان ماده اولیه برای تولید محصولات ارزش افزوده و آماده مصرف استفاده می شود. سوریمی، کنسانتره مرطوب پروتئین های میوفیبریل با کیفیت بالاست که از گوشت گیری مکانیکی ماهی تازه و شستشوی آن و حذف ترکیبات محلول در آب (شامل: پروتئین های سارکوپلاسمیک، خون و آنزیم ها)، به دست آمده و آب آن از طریق فشار خارج شده و با مواد محافظ سرمایی مخلوط می شود تا از تغییر ماهیت پروتئین هنگام نگهداری در سردخانه محافظت شود (۲۴). فیش فینگر یکی از فرآورده های حاصل از سوریمی می باشد که جزء فرآورده های سوخاری ماهی محسوب شده و از جمله غذاهای دریایی آماده در سراسر جهان است که به علت دارا بودن بیشتر خواص آبریان از جمله اسیدهای چرب غیر اشباع و کلسترول پایین، غنی بودن از منابع امگا ۳، پروتئین ها، ویتامین های گروه B و مواد معدنی ارزش غذایی بالایی دارد (۱۹)، و به کاهش انواع بیماری های قلب و عروقی و سایر بیماری ها کمک می کند (۳۴) و در حال حاضر فیش فینگر به فرم های گوناگون و با ضخامت های مختلف توسط تولید کنندگان به صورت منجمد توزیع می شود (۴۲). به دلیل استفاده از انواع متنوع مواد اولیه پروتئینی حیوانی (گوشت، کازئین، شیر خشک، روغن، پروتئین سویا، گلو تن، تخم مرغ و غیره) در فرآورده های فینگری، این محصولات یکی از کاملترین غذاها به شمار می روند. تحقیقات متنوعی بر روی فیش فینگر از انواع ماهیان مانند: ماهی های هوکی، ماهی خال دار، شاه ماهی، کاد و هیگ انجام گرفته است. در استفاده از منابع ماهیان تیره گوشت، به منظور تولید سوریمی در مقایسه با ماهی های سفید گوشت مشکلاتی از جمله محدودیت بازار آن ها به دلیل طعم، بو، رنگ نامطلوب و تشکیل ژل ضعیف تر وجود دارد. ویژگی های کیفی نظیر، رنگ، بافت و تشکیل ژل از عوامل

مهم برای پذیرش نهایی محصولات بر پایه سوریمی توسط مصرف کنندگان می باشد (۳۰). افزودنی ها سبب بهبود ویژگی های فیزیکی ژل سوریمی می شوند. با توجه به خواص کارکردی افزودنی های پروتئینی، برای تشکیل یک ساختار شبکه ژلی پایدار خیلی مهم هستند. بنابراین افزودنی های پروتئینی برای ایجاد بافت با کیفیت بالا در فرمولاسیون غذاهای دریایی مبتنی بر سوریمی استفاده می شوند (۳۳). تحقیقات پراکنده ای در زمینه محصولات تهیه شده از سوریمی (فیش فینگر و ...) از ماهیان مختلف در شرایط نگهداری در سردخانه منتشر شده است. در تحقیقی سه نوع فیش فینگر از گوشت ماهی کپور معمولی (حاصل از قطعات فیله، گوشت چرخ شده و سوریمی) تولید نموده و ویژگی های ارگانولپتیکی محصول را مورد ارزیابی قرار دادند (۴۰). بر روی مقایسه خصوصیات کیفیت خمیر ماهی تولید شده از گوشت چرخ کرده ماهی کیلکا و کپور نقره ای تحقیقی انجام گرفت (۴۷). ویژگی های شیمیایی و بیوفیزیکی برگرهای ترکیبی از سوریمی و گوشت قرمز را مورد مطالعه قرار دادند (۲۳). مطالعه ای نیز بر روی پاکورا تهیه شده از گوشت مینس ماهی کپور گونه (*Laboa rohita*) انجام شد (۳۹). تغییرات شیمیایی و حسی فیش فینگرهای تولید شده از گوشت چرخ شده شسته و مینس ماهی کپور آینه ای مورد مطالعه قرار گرفت (۴۳). تغییرات شیمیایی فیش فینگرهای تولید شده از شیشه ماهی (*Atherina boyeri*) طی انجماد مورد بررسی قرار گرفته و گزارش ها نشان دادند که ترکیبات بیوشیمیایی محصول دستخوش تغییراتی می شود (۲۵). بررسی کیفیت فیش فینگر تهیه شده از ماهی (*Labeo rohita*) در طول دوره انجماد (۲) و تغییرات کیفی فیش فینگر و فیش برگر تهیه شده از ماهی (*Atherina hepsetus*) نیز انجام شده است (۱۲). نگهداری در سردخانه از بروز فساد میکروبی جلوگیری نموده و سرعت واکنش های بیوشیمیایی را به حداقل می رساند؛ با این حال افت کیفیت در عملکرد پروتئین عضله در ارتباط با نگهداری در سردخانه اجتناب ناپذیر است (۲۵، ۳). فاکتورهای موثر بر تغییر ماهیت پروتئین در زمان انجماد شامل غلظت

نمک، pH، قدرت یونی، کشش سطحی و اثرات فیزیکی یخ و آب‌زدایی می‌باشند. تغییر ماهیت و تجمع پروتئین‌های عضله با تشکیل پیوندهای دی‌سولفید و همچنین تولید فرم آلدئید مرتبط می‌باشد (۴). پایداری پروتئین میوزین ماهی در خلال انجماد به گونه‌های وابسته است و خواص عملکردی میوزین مانند ظرفیت امولسیفیه شدن به درجه دناتوره شدن پروتئین مرتبط است. تغییرات در پروتئین‌های میوفیبریلی را می‌توان به شکل کاهش قابلیت حل شدن و استخراج در نمک و دیگر محلول‌های استخراج‌کننده و همچنین کاهش در فعالیتهای ATP-ase میوزین و اکتین، گروه‌های سولفیدریل، ویسکوزیته شدن، قابلیت تشکیل ژل مشاهده نمود (۲۱، ۳۵). کوتراساهیان (*Sphyaenidae*) از خانواده‌های مهم شیلاتی ساکن مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری اقیانوس هند، اطلس و آرام می‌باشند (۴۴). ماهی کوتراساده (*Sphyaena jello*) یکی از گونه‌های خوش خوراک است که نقش اساسی در تامین بخش مهمی از پروتئین مورد نیاز کشور را ایفا می‌کند. تهیه فیش فینگر از ماهی کوتراساده، با هدف تهیه فرمولاسیون مناسب همراه با افزودنی‌های مناسب جهت افزایش جلب توجه مصرف‌کننده و همچنین ارزیابی فاکتورهای تقریبی و فساد ایجاد شده در فرآورده تولید شده طی نگهداری در شرایط انجماد (۱۸- درجه سلسیوس) به مدت چهار ماه از اهداف این پژوهش بوده است.

۲- مواد و روش‌ها

۲-۱- آماده‌سازی نمونه

تعداد ۳۰ قطعه ماهی کوتراساده (*S. jello*) (۸۰۰-۶۰۰ گرمی)، به صورت تازه از بازار ماهی فروشان خرمشهر، بهمن ۱۳۹۸ تهیه شد. ماهی‌ها بلافاصله درون جعبه‌های یونولیت و همراه با یخ به نسبت ۱:۲ (یخ: ماهی w/w) قرار گرفته و به آزمایشگاه مرکز تحقیقات شیلات دانشگاه آزاد اسلامی واحد آبادان منتقل شدند. به محض انتقال به آزمایشگاه، ماهی‌ها با آب شیر شسته شده و پس از تخلیه شکمی مجدداً شستشو گردیدند. کار جداسازی پوست، فیله کردن و جداسازی گوشت از

استخوان‌های ریز و درشت با دست صورت گرفت. برای چرخ کردن گوشت از دستگاه چرخ گوشت (پارس‌خزر-ایران- مدل M.G.1400) با قطر منافذ ۲ میلی متر استفاده گردید. برای تهیه سوریمی، گوشت چرخ شده ماهیان شستشو داده شد. برای این منظور، مقادیر مناسبی از گوشت چرخ شده ماهی و آب سرد با نسبت ۴:۱ (آب:گوشت ماهی) درون یک ظرف شستشو ریخته شد و به مدت ۱۵ دقیقه بدون وقفه هم زده شد. پس از اتمام شستشو، عمل آگیری از مخلوط با استفاده از یک پارچه ابریشمی به صورت دستی انجام گرفت. در مرحله آخر از آب نمک ۰/۳ درصد برای آگیری بهتر استفاده شد و در نهایت عمل آگیری به شکل دستی و با تنظیم انجام گرفت. عمل شستشو و آگیری در سه نوبت انجام پذیرفت و سوریمی با کیفیت مناسب به دست آمد (۳۴). سپس گوشت چرخ شده شسته شده در ۲ فرمولاسیون و گوشت چرخ شده نشسته در ۲ فرمول (جدول شماره ۲) با افزودنی‌ها با دستگاه مخلوط‌کن (پاناسونیک- ژاپن- مدل J.W176P) مخلوط گردیدند. سپس خمیر به دست آمده در قالب‌هایی به ابعاد ۱×۲×۶ فرم دهی شد. نمونه‌های تهیه شده به صورت یک لایه نازک به قطر ۲ میلی‌متر به خمیرابه آغشته گردید، سپس یک لایه آرد سوخاری (ترخینه-ایران) افزوده گردید. فیش فینگرهای تهیه شده در مدت زمان ۲ ساعت در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. سپس نمونه‌های تهیه شده در روغن آفتاب گردان (فامیلا-ایران) گرم شده در دمای ۱۸۰ درجه سانتی‌گراد به وسیله دستگاه سرخ‌کن آشپزخانه‌ای (دلونگی-ایتالیا) به مدت ۳ دقیقه سرخ گردید. (۴۸، ۱۶). فرمولاسیون خمیرابه در جدول ۱ ارائه شده است. نمونه‌های تهیه شده به صورت جداگانه در چهار پاکت زیپ‌لاک گذاشته و به مدت ۱۲۰ روز به صورت منجمد در دمای ۱۸- درجه سلسیوس نگهداری شد. برای آماده سازی نمونه‌ها از روش انجماد زدایی با هوا (به مدت یک ساعت در دمای ۲۵±۲۱) استفاده شد. آزمون‌ها در فواصل زمانی (صفر (تازه)، ۱، ۲، ۳ و ۴) اعمال گردید.

جدول ۱- فرمولاسیون خمیرابه در فرایند پوشش دادن فیش فینگرهای تهیه شده (۵)

ردیف	ترکیبات	درصد اجزا
۱	آرد گندم	۳۰
۲	آرد ذرت	۱۰
۳	آب آشامیدنی	۶۰

جدول ۲- اجزای خمیر فیش فینگر ماهی کوترساده (*Sphyaena jello*) با چهار فرمول مختلف (برحسب گرم)

اجزا	گوشت چرخ شده ماهی ^۱	گوشت گوساله ^۲	آرد ذرت	پودر پیاز	تخم مرغ	نمک	فلفل	ادویه کاری	پودر سیر	پودر آویشن
فرمول ۱	۶۰۰	-	۲۴۲	۴۶	۱۴/۷	۱۲/۵	۱/۵	۱/۵	۱/۵	۰/۲
فرمول ۲	۶۰۰	-	۲۴۲	۴۶	۱۴/۷	۱۲/۵	۱/۵	۱/۵	۱/۵	۰/۲
فرمول ۳	۳۰۰	۳۰۰	۲۴۲	۴۶	۱۴/۷	۱۲/۵	۱/۵	۱/۵	۱/۵	۰/۲
فرمول ۴	۳۰۰	۳۰۰	۲۴۲	۴۶	۱۴/۷	۱۲/۵	۱/۵	۱/۵	۱/۵	۰/۲

* فرمول ۱: ۶۰ درصد گوشت نشسته ماهی، فرمول ۲: ۶۰ درصد سوریمی فرمول ۳: مخلوط ۳۰ درصد گوشت نشسته ماهی با ۳۰ درصد گوشت قرمز، فرمول ۴: مخلوط ۳۰ درصد سوریمی با ۳۰ درصد گوشت قرمز.

۲-۲-۲-آزمون های شیمیایی

۲-۲-۱-اندازه گیری عدد پراکسید (PV)

ابتدا از ۱۵۰ گرم نمونه توسط محلول های متانول و کلروفرم طبق روش بلایت و دیر (۶) روغن استخراج شد. سپس، آن را به دقت در ارلن مایر ۲۵۰ میلی لیتری سر سمباده ای وزن نموده و حدود ۲۵ میلی لیتر از محلول اسید استیک کلروفرمی (نسبت کلروفرم به اسید استیک ۳:۲) به محتویات ارلن اضافه شد. سپس میزان ۰/۵ میلی لیتر از محلول یدور پتاسیم اشباع، ۳۰ میلی لیتر آب مقطر و ۰/۵ میلی لیتر محلول نشاسته یک درصد به مجموعه اضافه و مقدار ید آزاد شده با محلول تیوسولفات سدیم ۰/۰۱ نرمال تیترو شد و میزان پراکسید به صورت میلی اکیوالان در هزار گرم چربی گزارش شد (۱۰).

۲-۲-۲-اندازه گیری شاخص تیو باریتوریک اسید (TBARS)

مقدار ۱۰ گرم نمونه با ۳۵ میلی لیتر اسید پرکلریدریک مخلوط شد و به مدت ۳۰ دقیقه در تاریکی باقی ماند. ۵ میلی لیتر از این محلول با ۵ میلی لیتر معرف TBA مخلوط شد. لوله های حاوی مخلوط حاصل در حمام آب با دمای ۹۵ درجه سلسیوس به

ترکیبات تقریبی فیش فینگرها (رطوبت، خاکستر، پروتئین و چربی) در نمونه تازه تولید شده (زمان صفر) صورت گرفت. نمونه های فیش فینگر ماهی کوترساده (*S. jello*) از نظر ویژگی های بیوشیمیایی (به مدت ۱۲۰ روز در طول دوره نگهداری) به صورت ماهیانه مورد آزمایش قرار گرفتند. تمام آزمایش های بیوشیمیایی و ترکیبات تقریبی طبق روش های ارایه در روش کار همراه با ۳ بار تکرار صورت گرفت. ترکیبات تقریبی فیش فینگرها توسط روش های استاندارد تعیین شد. میزان رطوبت توسط آون (Memmert مدل UNB40 آلمان)، در دمای 2 ± 105 درجه سلسیوس به دست آمد، مقدار خاکستر نمونه ها از طریق خشک کردن نمونه ها در کوره (انگلستان Carbolit مدل ELF 11/6B) با درجه حرارت ۵۵۰ درجه سلسیوس انجام شد (۱۰). مقدار پروتئین تام به روش ماکروکلدال (۱) و محتوی چربی تام طبق روش بلایت و دیر (۶) انجام شد.

۲-۳- آنالیز آماری

کلیه داده ها توسط آزمون کولمگرف-اسمیرنوف نرمال سنجی شد. بعد از تحقیق دو شرط اصلی آزمون های پارامتریک تجزیه واریانس (همگن بودن واریانس و نرمال بودن داده ها)، از آزمون تجزیه واریانس یک طرفه (One Way ANOVA) برای مقایسه واریانس بین تیمارها و آزمون های دانکن برای بررسی وجود یا عدم وجود اختلاف معنی دار بین تیمارها) در سطح ۵ درصد) با کمک نرم افزار آماری تحت ویندوز SPSS ver. 21 استفاده شد.

۳- نتایج و بحث

۳-۱- شاخص رطوبت

بالا ترین میزان رطوبت در زمان تولید به تیمار ۲ (سوریمی) با 80.76 ± 0.18 درصد تعلق گرفت. میزان رطوبت در طول دوره نگهداری به طور معنی داری کاهش یافت ($p \leq 0.05$)، با توجه به داده های به دست آمده در پایان دوره نگهداری، تیمارهای ۲ و ۴ به ترتیب با 77.42 ± 0.30 و 77.17 ± 0.26 درصد دارای بالاترین مقدار رطوبت بودند، که نشان دهنده آن است که، شستشو و آب گیری (سوریمی)، آب اضافی را از گوشت خارج می کند، اما همچنان میزان رطوبت تیمارهای حاوی سوریمی به طور معنی داری بیشتر از سایر تیمارها بود ($p \leq 0.05$).

مدت ۳۰ دقیقه قرار گرفته و پس از آن در دمای محیط سرد شدند. سپس توسط دستگاه اسپکتوفتومتر (UNICO, USA UV-2100) مقدار جذب محلول درون لوله ها در طول موج ۵۳۸ نانومتر در مقابل شاهد (آب مقطر) خوانده شد و میزان آن محاسبه شد. مقادیر تیوباریتوریک اسید به صورت میلی گرم مالون آلدئید به ازای هر کیلوگرم از نمونه بیان شد (۳۳).

۲-۲- اندازه گیری بازهای از ته فرار (TVB-N)

میزان ازت های فرار کل با تقطیر ۱۰ گرم از نمونه های فیش فینگر پس از افزودن ۲ گرم از اکسید منیزیم و ۲۵۰ میلی لیتر آب مقطر داخل بالن کلدال ریخته شد. پس از ۳۰ دقیقه، عمل تیتراسیون محلول توسط اسید سولفوریک ۰/۱ نرمال تا جایی ادامه یافت که اسید بوریک دوباره قرمز شود (۱).

۲-۲-۴- مقدار اسیدهای چرب آزاد (FFA)

ابتدا مقدار ۲۵ میلی لیتر الکل اتیلیک خنثی شده با سود نرمال به نمونه روغن که پیش از این استخراج شده بود به روش بلایت و دیر (۴)، اضافه و در مراحل بعدی با کمک ۲ تا ۳ قطره معرف فنل فتالین و میزان مصرفی سود نرمال، مقدار اسیدیته بر حسب درصد اسید اولئیک محاسبه شد (۲۸).

جدول ۴- مقادیر رطوبت (درصد) برای فیش فینگر ماهی کوتر ساده (*S. jello*) در زمان های مختلف نگهداری در سردخانه (۱۸°C-)

(میانگین \pm انحراف معیار).

تیمار	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	تیمار ۴
زمان تولید	$71.79 \pm 0.25^{a,E}$	$80.76 \pm 0.18^{b,E}$	$71.56 \pm 0.26^{a,E}$	$80.45 \pm 0.07^{b,E}$
ماه اول	$13.71 \pm 1.6^{a,D}$	$22.80 \pm 1.5^{b,D}$	$99.70 \pm 3.4^{a,D}$	$97.79 \pm 4.2^{b,D}$
ماه دوم	$24.70 \pm 1.2^{a,C}$	$54.79 \pm 2.1^{b,C}$	$94.69 \pm 3.7^{a,C}$	$19.79 \pm 2.8^{b,C}$
ماه سوم	$68.93 \pm 0.22^{a,B}$	$78.61 \pm 0.24^{b,B}$	$68.55 \pm 0.1^{a,B}$	$78.35 \pm 0.25^{b,B}$
ماه چهارم	$68.05 \pm 0.17^{a,A}$	$77.42 \pm 0.3^{b,A}$	$67.85 \pm 0.19^{a,A}$	$77.17 \pm 0.26^{b,A}$

* اختلاف معنی دار در سطح ۰/۰۵ ارزیابی شد. **

** حرف کوچک در هر ردیف و حرف بزرگ در هر ستون نشان از وجود تفاوت معنی دار در تیمارهای مختلف می باشد.

پروتئین هامر بوطدانستند (۹). مطالعه سوریمی و گوشت چرخ شده نشسته (*Pangasianodon hypophthalmus*)، نشان داد که سوریمی مقدار رطوبت بالاتری نسبت به گوشت چرخ شده نشسته را دارا بود، که با نتایج این تحقیقات همخوانی داشت (۳۴، ۱۳، ۳۶). نتایج تحقیق دیگر نشان داد که سرخ کردن به طور معنی داری سبب کاهش رطوبت فیش فینگر ماهی کاراس (*Carassius gibelio*) می شود (۱۹).

۳-۲- شاخص خاکستر

تیمار (۳) با 0.13 ± 0.03 درصد خاکستر در زمان تولید و 0.06 ± 0.02 درصد در پایان دوره نگهداری، بالاترین میزان خاکستر را نسبت به سایر تیمارها به خود اختصاص داده است. جایگزین کردن ۳۰ درصد از گوشت چرخ شده ماهی با گوشت قرمز موجب افزایش میزان خاکستر در محصول نهایی این تیمار شد. روند کاهشی میزان خاکستر در طول دوره انجماد در همه ی نمونه ها به طور معنی داری مشاهده شد ($p \leq 0.05$). کاهش میزان خاکستر در طول دوره انجماد به دلیل حذف عناصر معدنی در مرحله انجماد زدایی به همراه قطرات آب (آبچک) رخ داد.

رطوبت یکی از فاکتورهای مهم اندازه گیری کیفیت گوشت چرخ شده و سوریمی است، چون کاهش رطوبت باعث کاهش وزن، افزایش تغییرات اکسیداسیونی و تغییر ماهیت نمونه می شود می شود (۳۳). بالا بودن میزان رطوبت فیش فینگرهای تهیه شده در زمان صفر، در (تیمار ۲) ناشی از خروج چربی و ترکیبات محلول در آب مانند خون، رنگ دانه ها، پروتئین و نمک ها است که موجب افزایش ظرفیت اتصال با آب و در نتیجه افزایش رطوبت در سوریمی نسبت به گوشت چرخ شده نشسته می شود. کاهش رطوبت نمونه ها در مدت نگهداری به صورت منجمد را می توان تأثیر آنزیم های پروتئولیتیک بر پروتئین ها و تبدیل آن ها به اسیدهای آمینه آزاد و در نتیجه کاهش توانائی آن ها در حفظ رطوبت عنوان کرد (۱۵). نتایج تحقیقی نشان داد که پس از فرآیند شستشوی گوشت چرخ شده ماهی، میزان رطوبت از ۷۴ درصد به ۸۲ درصد افزایش یافته و در طول دوره نگهداری به صورت منجمد به مدت ۹۰ روز، رطوبت به تدریج تا ۷۷ درصد کاهش می یابد. این پژوهشگران علت کاهش رطوبت در طول دوره انجماد را به حذف پروتئین های سارکوپلاسمیک در نتیجه شستشو، افزایش ظرفیت نگهداری آب و افزایش هیدراتاسیون

جدول ۵- مقادیر خاکستر (درصد) برای فیش فینگر ماهی کوتر ساده (*S. jello*) در زمان های مختلف نگهداری در سردخانه (۱۸°C-). (میانگین \pm انحراف معیار).

تیمار	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	تیمار ۴
زمان تولید	0.08 ± 0.03 ^{c,E}	0.06 ± 0.02 ^{a,E}	0.13 ± 0.03 ^{d,E}	0.05 ± 0.02 ^{b,E}
ماه اول	0.12 ± 0.03 ^{b,D}	0.13 ± 0.03 ^{a,D}	0.12 ± 0.03 ^{c,D}	0.10 ± 0.02 ^{a,D}
ماه دوم	0.06 ± 0.02 ^{c,C}	0.08 ± 0.03 ^{a,C}	0.08 ± 0.03 ^{c,C}	0.07 ± 0.02 ^{b,C}
ماه سوم	0.16 ± 0.03 ^{c,B}	0.05 ± 0.02 ^{a,B}	0.09 ± 0.03 ^{c,B}	0.06 ± 0.02 ^{b,B}
ماه چهارم	0.09 ± 0.03 ^{c,A}	0.07 ± 0.02 ^{a,A}	0.06 ± 0.02 ^{d,A}	0.03 ± 0.01 ^{b,A}

* اختلاف معنی دار در سطح ۰/۰۵ ارزیابی شد

** حرف کوچک در هر ردیف و حرف بزرگ در هر ستون نشان از وجود تفاوت معنی دار در تیمارهای مختلف می باشد.

۳-۳- شاخص پروتئین

تیمار (۲) با 0.13 ± 0.04 درصد تعلق گرفت. در فرآیند تولید سوریمی، ترکیباتی مانند: خون، رنگدانه‌ها، مواد تشکیل دهنده بو، آنزیم‌ها، موکوس و در مجموع پروتئین‌های سارکوپلاسمیک از گوشت چرخ‌شده ماهی دفع می‌شوند و در نتیجه میزان پروتئین گوشت پس از فرآیند شستشو کاهش می‌یابد.

بالاترین میزان پروتئین برای تیمار (۳) با 0.30 ± 0.19 و 0.17 ± 0.15 درصد به ترتیب در زمان تولید و در پایان دوره نگهداری ثبت شد؛ علت آن است که با جایگزین نمودن گوشت قرمز در فرمولاسیون، میزان پروتئین فیش فینگر به طور معنی‌داری افزایش می‌یابد ($p \leq 0.05$). کمترین مقدار در زمان تولید به

جدول ۶- مقادیر پروتئین (درصد) برای فیش فینگر ماهی کوتر ساده (*S. jello*) در زمان‌های مختلف نگهداری در سردخانه (۱۸°C-). (میانگین \pm انحراف معیار).

تیمار	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	تیمار ۴	زمان
زمان تولید	$0.16^{b,E} \pm 0.17/31$	$0.13^{a,E} \pm 0.16/04$	$0.13^{c,E} \pm 0.17/82$		
ماه اول	$0.15^{b,D} \pm 0.16/72$	$0.12^{a,D} \pm 0.15/53$	$0.14^{d,D} \pm 0.18/61$		
ماه دوم	$0.18^{b,C} \pm 0.16/22$	$0.14^{a,C} \pm 0.15/14$	$0.21^{c,C} \pm 0.17/91$		
ماه سوم	$0.16^{b,B} \pm 0.15/51$	$0.13^{a,B} \pm 0.14/42$	$0.13^{c,B} \pm 0.16/32$		
ماه چهارم	$0.20^{b,A} \pm 0.14/80$	$0.21^{a,A} \pm 0.13/62$	$0.17^{c,A} \pm 0.15/61$		

* اختلاف معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ ارزیابی شد

** حرف کوچک در هر ردیف و حرف بزرگ در هر ستون نشان از وجود تفاوت معنی‌دار در تیمارهای مختلف می‌باشد.

چشمگیری کاهش یافته و سپس در مدت ۹۰ روز نگهداری در حالت انجماد، این روند کاهشی به تدریج ادامه می‌یابد (۲۷).

۳-۴- شاخص چربی

مقایسه چربی تیمارها نشان داد که با شستن گوشت چرخ‌شده ماهی، میزان چربی در محصول نهایی به طور معنی‌داری کاهش می‌یابد ($p \leq 0.05$). افزودن گوشت قرمز به گوشت چرخ‌شده نشسته (تیمار ۳) میزان چربی نمونه‌ها اختلاف معنی‌داری را نسبت به سایر تیمارها نشان داد ($p \leq 0.05$). بیشترین میزان چربی در ابتدای دوره در تیمار (۳) با $0.13 \pm 0.07/61$ درصد ثبت شد. از سوی دیگر، با افزایش مدت نگهداری در حالت انجماد، میزان چربی خام در همه‌ی نمونه‌ها به تدریج کاهش معنی‌داری را نشان داد. اما این کاهش در تیمار (۴) به میزان $0.07 \pm 0.05/5$ درصد در پایان دوره نگهداری ثبت شد. این کاهش به دلیل اکسیداسیون چربی و تاثیر آنزیم‌های موثر در فساد هیدرولیتیکی چربی و تبدیل آن به اسیدهای چرب آزاد است.

نتایج یک پژوهش نشان داد که میزان پروتئین در برگرایی که درصدهای مختلف سوریمی با گوشت قرمز در آن‌ها جایگزین شده است، کمتر بوده است، که با نتایج پژوهش حاضر منطبق است (۲۳). با افزایش مدت زمان نگهداری فیش فینگرها در حالت انجماد، میزان پروتئین خام در همه‌ی نمونه‌ها به طور معنی‌داری کاهش یافت ($p \leq 0.05/0$) (جدول ۶). علت آن با اکسایش پروتئین و مدفون شدن گروه‌های سولفیدریل مرتبط می‌باشد، همچنین افزایش میزان اکسیداسیون و هیدرولیز چربی در مدت زمان نگهداری به صورت منجمد به طور قطع در کاهش حلالیت پروتئین‌های میوفیبریل مؤثر است و می‌تواند باعث کاهش قابلیت استخراج این پروتئین طی فرایند انجماد شود. نتایج مشابهی مبنی بر کاهش میزان پروتئین در مدت نگهداری فرآورده‌های دریایی به صورت منجمد ارائه شده است (۴۳، ۳۴). نتایج پژوهش مشابه نیز نشان داد که پروتئین گوشت ماهی کپور نقره‌ای بلافاصله پس از شستشو به طور

جدول ۷- مقادیر چربی (درصد) برای فیش فینگر ماهی کوترساده (*S. jello*) در زمان‌های مختلف نگهداری در سردخانه (۱۸°C-). (میانگین \pm انحراف معیار).

تیمار	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	تیمار ۴	زمان
	۷/۲۳ \pm ۰/۱۱ ^{b,C}	۶/۱۹ \pm ۰/۰۷ ^{a,C}	۷/۶۱ \pm ۰/۱۳ ^{c,D}	۶/۳۴ \pm ۰/۰۹ ^{a,D}	زمان تولید
	۷/۱۷ \pm ۰/۰۶ ^{c,BC}	۵/۹۸ \pm ۰/۰۶ ^{a,B}	۷/۴۳ \pm ۰/۱۰ ^{d,C}	۶/۲۷ \pm ۰/۰۸ ^{b,CD}	ماه اول
	۷/۱۲ \pm ۰/۰۴ ^{c,BC}	۵/۹۰ \pm ۰/۰۲ ^{a,B}	۷/۲۰ \pm ۰/۱۲ ^{c,B}	۶/۱۶ \pm ۰/۰۲ ^{b,C}	ماه دوم
	۷/۰۸ \pm ۰/۰۷ ^{b,B}	۵/۷۹ \pm ۰/۰۴ ^{a,A}	۷/۰۶ \pm ۰/۰۵ ^{b,B}	۵/۸۵ \pm ۰/۰۳ ^{a,B}	ماه سوم
	۶/۹۳ \pm ۰/۰۵ ^{c,A}	۵/۷۲ \pm ۰/۰۲ ^{a,A}	۶/۷۲ \pm ۰/۰۶ ^{b,A}	۵/۶۵ \pm ۰/۰۷ ^{a,A}	ماه چهارم

* اختلاف معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ ارزیابی شد

** حرف کوچک در هر ردیف و حرف بزرگ در هر ستون نشان از وجود تفاوت معنی‌دار در تیمارهای مختلف می‌باشد.

درمقابل اکسیداسیون بسیار حساس بوده و آسیب‌پذیر می‌باشند.

۳-۵- شاخص پراکسید

روند تغییرات میزان پراکسید در تمام تیمارها در طول دوره نگهداری تا ماه سوم نگهداری افزایشی بوده است. تیمار (۳) در زمان تولید با $۱/۱۴ \pm ۱/۵۲$ (meqO₂/kg) و در پایان ماه سوم با $۴/۵۶ \pm ۰/۱۵$ (meqO₂/kg) بیشترین میزان پراکسید را در تمام دوره نگهداری به خود اختصاص داد. عدم شستشوی گوشت ماهی چرخ‌شده موجب افزایش شاخص پراکسید در محصول شده و از سوی دیگر، افزودن گوشت قرمز، شاخص پراکسید را به‌طور معنی‌داری افزایش می‌دهد ($p \leq ۰/۰۵$). اما بالاتر بودن میزان چربی و رنگدانه هم در نمونه‌های حاوی گوشت قرمز می‌تواند باعث تشدید و تسریع فرآیند اکسیداسیون در مدت نگهداری شده که این کاهش در ماه چهارم مشاهده شد.

اکسیداسیون چربی یکی از فاکتورهای مهم فساد در نگهداری ماهی و فرآورده‌های آن در حالت منجمد هست. چرخ کردن گوشت ماهی باعث افزایش اکسیداسیون که به علت اتصال اکسیژن در بافت می‌شود. در این تحقیق میزان چربی در طول نگهداری کاهش معنی‌داری از خود نشان داد. این کاهش به دلیل اکسیداسیون چربی و تاثیر آنزیم‌های موثر در فساد هیدرولیتیکی چربی و تبدیل آن به اسیدچرب آزاد است (۱). با افزایش سهم گوشت قرمز در تیمارها میزان چربی به‌طور معنی‌داری افزایش یافت که با نتایج تحقیق بر روی برگر تهیه شده از گوشت قرمز و سوریمی ماهی کپور معمولی همخوانی داشت (۲۴). مطالعه‌ای بر روی خصوصیات کیفی برگر تهیه شده از گوشت چرخ شده کپور معمولی و سوریمی نشان داد که میزان چربی در گوشت چرخ شده شسته نشده بالاتر است، (۲۹). چربی ماهیان به دلیل داشتن مقدار قابل توجهی از اسیدهای چرب با چند پیوند دوگانه

جدول ۸- مقادیر شاخص پراکسید (meqO_2/kg) برای فیش فینگر ماهی کوتر ساده (*S. jello*) در زمان‌های مختلف نگهداری در سردخانه (18°C -) (میانگین \pm انحراف معیار).

تیمار	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	تیمار ۴	زمان
	$1/21 \pm 0/12^{b,A}$	$0/87 \pm 0/10^{a,A}$	$1/52 \pm 0/14^{c,A}$	$1/10 \pm 0/09^{b,A}$	زمان تولید
	$2/42 \pm 0/22^{c,B}$	$1/43 \pm 0/17^{a,B}$	$2/71 \pm 0/15^{c,C}$	$2/00 \pm 0/08^{b,B}$	ماه اول
	$3/75 \pm 0/21^{c,D}$	$2/11 \pm 0/14^{a,C}$	$4/15 \pm 0/21^{d,D}$	$2/92 \pm 0/18^{b,C}$	ماه دوم
	$4/21 \pm 0/20^{b,E}$	$3/33 \pm 0/24^{a,D}$	$4/56 \pm 0/15^{b,E}$	$3/65 \pm 0/23^{a,D}$	ماه سوم
	$2/83 \pm 0/27^{b,C}$	$4/26 \pm 0/13^{c,E}$	$2/29 \pm 0/22^{a,B}$	$4/51 \pm 0/13^{d,E}$	ماه چهارم

* اختلاف معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ ارزیابی شد

** حرف کوچک در هر ردیف و حرف بزرگ در هر ستون نشان از وجود تفاوت معنی‌دار در تیمارهای مختلف می‌باشد.

«هم» موجود در میوگلوبین و هموگلوبین خون در اثر شستشو، که از سوی بسیاری از محققان به عنوان عمده‌ترین کاتالیزور اکسیداسیون چربی گزارش شده، است.

۳-۶- شاخص تیوباریتوریک

میزان تیوباریتوریک اسید در تیمار (۳)، با $0/874 \pm 0/04$ و $1/129 \pm 0/05$ (mg MA /kg) به ترتیب در نمونه تازه و ماه سوم نگهداری بیشترین میزان را ثبت کرد (جدول ۹). میزان این شاخص در تیمارهای حاوی گوشت چرخ شده نشسته پس از گذشت چهار ماه نگهداری در دمای 18°C - درجه سانتی‌گراد معادل ۵۰ درصد افزایش نشان داد. زیرا نمونه‌های فیش فینگر حاوی گوشت چرخ شده نشسته به لحاظ دارا بودن مقادیر فراوانی یون‌های فلزی بیشتر در معرض اکسیداسیون هستند و همچنین افزودن گوشت قرمز به فرمولاسیون فیش فینگر باعث افزایش میزان چربی و یون‌های فلزی در نمونه‌ها شده و بدین ترتیب اکسیداسیون شدید می‌شود (۴۵، ۴۷). در پایان دوره نگهداری در تیمارهای (۱) و (۳) در ماه چهارم شاهد کاهش تیوباریتوریک بودیم، که محققان این کاهش را به واکنش احتمالی مالون دی آلدئید با انواع ترکیبات یا اجزای موجود در عضلات از جمله پروتئین‌ها و اسیدهای آمینه آزاد نسبت داده‌اند که در این حالت با وجود افزایش فساد ماهی، مقادیر تیوباریتوریک اسید دچار

شاخص پراکسید (PV) را می‌توان به عنوان یکی از عوامل اصلی زمان ماندگاری فرآورده‌های پرچرب در نظر گرفت (۱۶). در طول دوره نگهداری فیش فینگر در شرایط انجماد، میزان پراکسید ابتدا افزایش و سپس کاهش یافت. هرگاه میزان پراکسید بین ۰-۲ (meqO_2/kg) باشد، نمونه در شرایط بسیار خوب و اگر بین ۲-۵ (meqO_2/kg) باشد، نمونه در محدوده خوب قرار دارد. سطح بالای ۵ (meqO_2/kg) ماهی، حداکثر میزان قابل قبول پراکسید برای مصرف انسان در نظر گرفته شده است (۳۲). در مطالعه حاضر، پراکسید در تمام تیمارها در زمان تولید در شرایط بسیار خوب بوده و بالاترین مقدار به تیمار ۳ با $1/52 \pm 0/14$ (meqO_2/kg) تعلق داشت؛ اما در ماه سوم همه تیمارها در محدوده خوب بودند و بالاترین میزان همچنان با $4/56 \pm 0/15$ (meqO_2/kg) به تیمار ۳ تعلق داشت، که باعث گردید تیمار ۳ در ماه چهارم نگهداری غیر قابل مصرف اعلام شود. شست‌وشوی گوشت چرخ کرده ماهی در تیمارها موجب کاهش پراکسید در زمان تولید می‌شود، اما افزودن گوشت قرمز سبب افزایش معنی‌دار پراکسید در تیمارها در طول دوره نگهداری شده است. علت کاهش اکسیداسیون در نمونه‌های حاوی سوریمی، می‌تواند مرتبط با کم شدن چربی گوشت ماهی در اثر فرایند شستشو به عنوان ماده اولیه (سویسترا) برای اکسیداسیون باشد. علاوه بر این، کاهش مقدار رنگ‌دانه

کاهش می شود. برخی از پژوهشگران نیز دلایل کاهش آن را پس از زمان مشخص بر اثر واکنش مالون دی آلدئید با اسیدهای آمینه ماهی، تشکیل ترکیبات اضافی کربونیل یا واکنش مالون دی آلدئید با میوزین بیان کرده اند (۴۱).

جدول ۹- مقادیر شاخص تیوباریتوریک (mg MA /kg) برای فیش فینگر ماهی کوترساده (*S. jello*) در زمان های مختلف نگهداری در سردخانه (۱۸C-) (میانگین \pm انحراف معیار).

تیمار	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	تیمار ۴
زمان تولید	۰/۷۳۲ \pm ۰/۰۳ ^{b,A}	۰/۵۸۱ \pm ۰/۰۵ ^{a,A}	۰/۸۷۴ \pm ۰/۰۴ ^{c,A}	۰/۶۱۰ \pm ۰/۰۵ ^{a,A}
ماه اول	۰/۹۱۴ \pm ۰/۰۵ ^{c,B}	۰/۶۲۳ \pm ۰/۰۷ ^{a,A}	۰/۹۷۹ \pm ۰/۰۶ ^{c,B}	۰/۷۷۴ \pm ۰/۰۲ ^{b,B}
ماه دوم	۱/۲۰۲ \pm ۰/۰۷ ^{c,C}	۰/۶۶۱ \pm ۰/۰۴ ^{a,AB}	۱/۳۵۷ \pm ۰/۰۵ ^{d,C}	۰/۸۱۷ \pm ۰/۰۱ ^{b,B}
ماه سوم	۱/۹۸۶ \pm ۰/۰۲ ^{c,E}	۰/۷۴۱ \pm ۰/۰۳ ^{a,BC}	۲/۱۲۹ \pm ۰/۰۵ ^{d,E}	۱/۰۳۶ \pm ۰/۰۳ ^{b,C}
ماه چهارم	۱/۳۴۷ \pm ۰/۰۴ ^{b,D}	۰/۸۳۳ \pm ۰/۰۸ ^{a,C}	۱/۶۱۳ \pm ۰/۰۷ ^{c,D}	۱/۸۴۸ \pm ۰/۰۶ ^{d,D}

* اختلاف معنی دار در سطح ۰/۰۵ ارزیابی شد

** حرف کوچک در هر ردیف و حرف بزرگ در هر ستون نشان از وجود تفاوت معنی دار در تیمارهای مختلف

تیوباریتوریک اسید در مدت نگهداری به حالت انجماد برای تولید فیش فینگر از لای ماهی (*Tinca tinca*)، ماهی تیلپیا و شیشه ماهی نیز گزارش شده است (۱۵، ۲۵، ۲، ۴)، همچنین، داشتن پوشش سوخاری سطح تماس با اکسیژن را کم می کند و باعث روند کند تولید تیوباریتوریک در طول زمان نگهداری می شود (۳۷).

۳-۷- شاخص اسیدهای چرب آزاد

تیمار (۲) در زمان تولید کمترین میزان اسید چرب آزاد را با $۰/۱۴ \pm ۰/۰۱$ درصد به دست آورد. میزان اسیدهای چرب آزاد تا ماه سوم نگهداری به طور معنی داری در همه تیمارها افزایش یافت ($p \leq ۰/۰۵$). و تیمار (۳) بیشترین مقدار را با $۳/۵۲ \pm ۰/۰۶$ درصد کسب نمود. افزایش اسیدهای چرب آزاد به دلیل فعالیت آنزیم های هیدرولیتیک موجود در گوشت ماهی چرخ شده نشسته می باشد که در طول انجماد در دمای ۱۸C- همچنان فعال باقی می ماند. از ماه سوم نگهداری به بعد، در تیمار (۱) و (۳) شاهد روند کاهش این شاخص بودیم (جدول ۱۰). تغییرات شدید در شاخص اسیدهای چرب آزاد در تیمار (۱) و (۳) که

تیوباریتوریک اسید (TBA) از شاخص های ثانویه و مهم فساد چربی است که مقادیر بالاتر ۱ تا ۲ (mg MA /kg) آن در فرآورده آبریان، افت کیفیت آن و مقادیر بالاتر ۳ تا ۴ (mg MA /kg) فساد آن را مشخص می کند. نتایج نشان می دهد که روند تغییرات تیوباریتوریک در سوریمی (تیمار ۲) در طول نگهداری در انجماد از تغییر محسوس بر خوردار نبوده است این نتیجه با بررسی تغییرات کیفیت چربی سوریمی ماهی فیتوفاگک در دوره ذخیره سازی انجمادی، منطبق بوده و میزان تیوباریتوریک برای سوریمی در اکثر ماه ها تغییر زیادی نداشته است. علت آن می تواند مرتبط با کم شدن چربی سوریمی در اثر فرایند شستشو به طور متوسط به اندازه یک سوم مقدار اولیه آن باشد که به عنوان ماده اولیه (سوبسترا) برای اکسیداسیون است (۲۲، ۲۹، ۲). علاوه بر این کاهش مقدار رنگدانه هم، موجود در میوگلوبین و هموگلوبین خون در اثر شستشو که از سوی محققین به عنوان عمده ترین کاتالیزور اکسیداسیون چربی گزارش شده نیز می تواند دلیل این موضوع باشد. نتایج سوریمی نشان داد که شستشو در کاهش تشکیل ترکیبات کربونیل در مرحله ثانویه اکسیداسیون چربی بسیار موثر می باشد (۸). افزایش مقدار

نشان‌دهنده شدت اکسیداسیون در این نمونه‌ها بوده است. مواد اولیه (سوبسترا) یا افزایش اکسیداسیون اسیدهای چرب روند کاهشی، در ماه چهارم نگهداری احتمالاً به دلیل کاهش آزاد می‌باشد.

جدول ۱۰- مقادیر اسیدهای چرب آزاد (درصد اولئیک اسید) برای فیش فینگر ماهی کوتر ساده (*S. jello*) در زمان‌های مختلف نگهداری در سردخانه (۱۸°C-) (میانگین \pm انحراف معیار).

تیمار	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	تیمار ۴	زمان
	۰/۲۴ \pm ۰/۰۲ ^{b,A}	۰/۱۴ \pm ۰/۰۱ ^{a,A}	۰/۲۲ \pm ۰/۰۴ ^{b,A}	۰/۱۵ \pm ۰/۰۳ ^{a,A}	زمان تولید
	۰/۵۲ \pm ۰/۰۲ ^{b,B}	۰/۳۶ \pm ۰/۰۳ ^{a,B}	۰/۸۳ \pm ۰/۰۵ ^{d,B}	۰/۶۳ \pm ۰/۰۶ ^{c,B}	ماه اول
	۲/۹۵ \pm ۰/۰۴ ^{c,C}	۱/۴۴ \pm ۰/۰۲ ^{a,C}	۳/۱۵ \pm ۰/۰۴ ^{d,C}	۱/۸۶ \pm ۰/۰۸ ^{b,C}	ماه دوم
	۳/۲۴ \pm ۰/۰۶ ^{c,E}	۲/۴۷ \pm ۰/۰۵ ^{a,D}	۳/۵۲ \pm ۰/۰۶ ^{d,D}	۲/۷۸ \pm ۰/۰۵ ^{b,D}	ماه سوم
	۳/۰۵ \pm ۰/۰۶ ^{c,D}	۲/۵۰ \pm ۰/۰۲ ^{a,D}	۳/۱۹ \pm ۰/۰۲ ^{d,C}	۲/۹۲ \pm ۰/۰۶ ^{b,E}	ماه چهارم

* اختلاف معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ ارزیابی شد.

** حرف کوچک در هر ردیف و حرف بزرگ در هر ستون نشان از وجود تفاوت معنی‌دار در تیمارهای مختلف می‌باشد.

تیمار (۳) از ۱۳/۱۶ \pm ۱۲/۱۶ در زمان تولید به ۲۸/۲۲ \pm ۰/۱۷ (mg/100g) در ماه چهارم نگهداری رسید (جدول ۱۱). علت بالابودن این پارامتر در تیمار (۳) را می‌توان به فعالیت خودهضمی آنزیم‌های درونی گوشت قرمز در مقایسه با گوشت سفید دانست، زیرا فرآیند شست و شو بخش اعظمی از این نوع آنزیم را حذف نموده و بنابراین، پروتئین‌های میوفیبریلی از قابلیت ماندگاری بالاتری در طول دوره انجماد برخوردارند. روند افزایش شاخص TVB-N در مدت نگهداری در حالت انجماد در گوشت ماهی چرخ‌شده نشسته (کپور معمولی، فیتوفاگ، پنگوئسی، گزارش شده است (۱۷،۱۳،۴۸،۲۴).

اسیدهای چرب آزاد (FFA) شاخص اندازه‌گیری فساد چربی است که افزایش آن طی زمان ماندگاری، نشان‌دهنده فساد هیدرولیتیکی چربی و ناشی از عمل آنزیم‌های هیدرولیزکننده روی چربی‌ها است (۳۵). نتایج حاصل از تحقیق روی اسیدهای چرب آزاد گوشت چرخ‌شده ماهی فیتوفاگ طی شش ماه افزایش معنی‌داری داشته است که با نتایج این تحقیق همخوانی داشت (۳۸).

۳-۸- شاخص بازهای ازته آزاد

روند تغییرات میزان بازهای ازته آزاد در تمام تیمارها در طول دوره نگهداری افزایش یافت. روند افزایشی این شاخص در

جدول ۱۱- مقادیر بازهای ازته فرار (TVB-N) (mg/100 g) برای فیش فینگر ماهی کوتر ساده (*S. jello*) در زمان‌های مختلف نگهداری در سردخانه (۱۸°C-) (میانگین \pm انحراف معیار).

تیمار	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	تیمار ۴	زمان
	۱۱/۸۶ \pm ۰/۱۶ ^{b,A}	۱۰/۵۲ \pm ۰/۱۳ ^{a,A}	۱۲/۱۶ \pm ۰/۲۰ ^{b,A}	۱۲/۰۵ \pm ۰/۱۳ ^{b,A}	زمان تولید
	۱۴/۶۴ \pm ۰/۱۵ ^{bc,B}	۱۲/۵۴ \pm ۰/۱۲ ^{a,B}	۱۵/۲۳ \pm ۰/۱۴ ^{c,B}	۱۳/۴۷ \pm ۰/۱۶ ^{ab,B}	ماه اول
	۱۸/۷۲ \pm ۰/۱۸ ^{b,C}	۱۴/۶۹ \pm ۰/۱۴ ^{a,C}	۱۹/۴۲ \pm ۰/۲۱ ^{b,C}	۱۵/۷۷ \pm ۰/۱۳ ^{a,C}	ماه دوم
	۳۷/۲۲ \pm ۱/۶۰ ^{b,D}	۸۲/۱۷ \pm ۱/۳۰ ^{b,D}	۶۴/۲۳ \pm ۱/۳۰ ^{b,D}	۲۲/۱۹ \pm ۱/۲۰ ^{a,D}	ماه سوم
	۵۳/۲۶ \pm ۲/۰۰ ^{c,E}	۷۵/۱۹ \pm ۲/۱۰ ^{a,E}	۲۲/۲۸ \pm ۱/۷۰ ^{d,E}	۳۰/۲۲ \pm ۱/۸۰ ^{b,E}	ماه چهارم

* اختلاف معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ ارزیابی شد.

** حرف کوچک در هر ردیف و حرف بزرگ در هر ستون نشان از وجود تفاوت معنی‌دار در تیمارهای مختلف می‌باشد.

می گردد و اضافه کردن گوشت گوساله به تیمارها، سبب افزایش میزان پروتئین، خاکستر و چربی فیش فینگر می گردد، اما عدم شستشو عامل تسریع کننده برای فساد در فیش فینگرهای تهیه شده می باشد. بنابراین شستشوی گوشت ماهی می تواند باعث افزایش مدت زمان نگهداری، فرآورده های تهیه شده از آن میگردد. پیشنهاد می شود با توجه به نقش آبریان در سلامت مصرف کننده تحقیقات بیشتری بر روی تولید فیش فینگر از انواع ماهی های با قیمت مناسب نیز انجام شود. همچنین به منظور رسیدن به حداکثر مقبولیت مصرف کننده از چندین فرمولاسیون مطابق با ذایقه مصرف کنندگان نیز استفاده شود. فاکتورهای تاثیرگذار مانند: کیفیت گوشت ماهی مورد استفاده قبل از فرموله کردن و همچنین بررسی شرایط نگهداری در یخچال نیز پیشنهاد می شود.

۵- سپاسگزاری

با تشکر از مرکز تحقیقات شیلات و علوم وابسته دانشگاه آزاد اسلامی واحد آبادان که در این تحقیق ما را یاری نمودند.

۶- منابع

1. AOAC. 1990. Official Methods of Analysis. (15th Edition). Association of official Analytical Chemists. *Fish and other marine products*, 2(35): Pp: 864-890.
2. Asgharzadeh kiani, A., Shabanpour, B., Hoseini, H., Abbasi, M., Ghafari, F. 2008. Comparison of some chemical properties of surimi and minced meat fish (*Hypophthalmichthys molitrix*) as a raw material for fishery products. *Research and Construction*, 21(2):197-199.
3. ASTM. 1969. Manual and sensory tasting method. American Society for Testing and Materials, Philadelphia. Pp: 33-42.
4. Badii, F., Howell, N. K. A. 2002. Comparison of biochemical changes in cod (*Gadus morhua*) and haddock (*Melanogrammus aeglefinus*) fillets during frozen storage. *Journal of the*

شاخص بازهای از ته آزاد (TVB-N) در مجموع شامل تری متیل آمین (حاصل فساد باکتریایی)، دی متیل آمین (حاصل خودهضمی آنزیمی)، آمونیاک و سایر ترکیبات فرار آمین دار در ارتباط با فساد فرآورده های دریایی است، (۱۸). شست و شوی گوشت چرخ شده در تیمار (۲) سبب کاهش میزان TVB-N در زمان تولید و پایان دوره به ترتیب با $10/52 \pm 0/21$ و $19/75 \pm 0/19$ (mg/100 g) در مقایسه با سایر تیمارها شده است. علت این کاهش، خروج اسیدهای آمینه آزاد، پروتئین های سارکوپلاسمیک یا ترکیبات نیتروژن دار غیر پروتئینی طی شستشو می باشد. بر اساس یافته ها، فرآیند شستشوی گوشت چرخ شده ماهی (سالمون، هرینگ و آنچوی) موجب کاهش میزان بازهای نیتروژنی فرار در سوریمی می شود (۸، ۱۴، ۱۱). پژوهشگران اظهار داشتند که کاهش شاخص TVB-N، به دلیل حذف ترکیبات حاوی نیتروژن و پروتئین های محلول در آب در مرحله شستشو می باشد. با توجه به نتایج ارائه شده هر گاه بازهای نیتروژن فرار در ماهی کمتر از ۲۰ گرم درصد گرم نمونه باشد، می توان نمونه ها را قابل مصرف دانست و زمانی که این مقدار از ۲۵ میلی گرم در ۱۰۰ گرم نمونه بیشتر شود، فرآورده غیر قابل مصرف است (۴۵، ۴۶، ۴۸). بنابراین تیمارهای (۱) و (۳) طبق داده های به دست آمده، در پایان دوره غیر قابل مصرف گزارش شده اند.

۴- نتیجه گیری

نتایج حاصل از این مطالعه حاکی از آن است که از نظر ترکیبات تقریبی فیش فینگر تهیه شده، در تیمار ۳ (گوشت ماهی چرخ شده نشسته و گوشت گوساله) از زمان تولید تا پایان ۱۲۰ روز نگهداری در شرایط انجماد، بالاترین مقادیر را به خود اختصاص داد و تیمار ۲ (سوریمی) از نظر فاکتور رطوبت بالاترین مقدار را ثبت نمود. از نظر فاکتورهای ارزیابی فساد، تیمارهای ۲ و ۴ (سوریمی و گوشت ساله) تا پایان دوره نگهداری قابل پذیرش اعلام شدند. و تیمار ۱ و ۳ در ماه چهارم به دلیل فساد غیر قابل پذیرش اعلام شدند. شستشوی گوشت ماهی، باعث کاهش روند فساد در فیش فینگر نگهداری شده در شرایط انجماد

- chemical quality of new manufactured pasted fish products in a large scale fish processing plant, *Egypt Benha veterinary Medical Journal*, 31(2):63-72
15. Hall, G. M., Ahmad, N. H. 1997. Surimi and fish-mince products. *Fish Processing Technology*, 74-92.
 16. Hedayatifard, M., Rezaei, N. 2016. Quality changes bacterial community and shelf life of fish finger of big head carp (*Aristichthys nobilis*) during storage at -18°C. *Jornal Animal Biology*, 5(2): 97-109.
 17. Hernandez-Herrero, M. M., Roig-Sagues, A. X., Lopez-Sabater, E.L., Rodriguez -Jerez, J. J., Mora-Ventura, E. L. 1999. Volatile basic nitrogen and other physicochemical and microbiological characteristics as related to ripening of salted anchovies. *Journal of Food Science*, 64(2):344-347.
 18. Huss, H. H. 1994. Assurance of seafood quality, Fisheries Technical, Rome, Italy. pp. 334
 19. Izci, L. 2010. Utilization and quality of fish fingers from Persian carp (*Carassius gibelio* Bloch, 1782). *Pakistan Veterinary Journal*, 30(4): 207-209.
 20. Izci, L., Bilgin, S., Günlü, R. 2011. Production of fish finger from sand smelt (*Atherina boyeri*, RISSO 1810) and determination of quality changes. *African journal of Biotechnology*, 10 (21): 4464-4469.
 21. Jafarpour, S. A., Nikbakhsh, S. 2015. A comparative study on physicochemical characteristics of mince and surimi prepared from common carp during frozen storage. *Fisheries Science and Technology*, 4(3):29-45.
 22. Jafarpour, S. A., Shokri, M. 2016. Biochemical, textural properties and sensory evaluation of incorporated meat common carp surimi burger frozen storage at -18°C. *Journal of Iranian Food Science and Technology*, 27(1):37-58.
 23. Jafarpour, S. A., Shokri, M. 2017. Biochemical Tissue and sensory evaluation of combined burger meat and surimi Common Carp (*Cyprinus carpio*) *Science of Food and Agriculture*, 82(1): 87-97.
 5. Baker, J. 2005. Processing fish finger with bread crumbs. FST 4811, Kimia Dan Pemrosesan Komoditi Hasilan Haiwan, University Putra Malaysia.
 6. Blight, E.G., Dyer, W.J. A. 1959. Rapid method of total lipid extraction and purification. *Canadian Journal of Physiology and Pharmacology*, 37: 911-917.
 7. Cakli, S., Taskaga, L., Kisla, D., Celik, V., Atman, C. A., Cadum, A., Kilinic, B., Maleki, R. H. 2005. Production and quality of fish finger from different fish species. *Journal of European Food Research and Technology*, 220(5):520-530.
 8. Connell, J.J. 1975. Control of fish quality. Surrey: Fishing News.; Pp: 127-139.
 9. Debrama, S., Majumdar, R. K. 2013. Biochemical and organoleptic changes of surimi from the Thai pangas (*Pangasianodon hypophthalmus*) during frozen storage. *Indian Journal of Fisheries*, 60(4):99-106.
 10. Egan, H., Krik, R. S., Pearsons, R. 1997. Chemical Analysis of Foods (9th Edition), pp. 609-634.
 11. El-Lahmy, A., Hammam, M. H. M., Elhosan, A.M. 2014. Physical chemical and sensory evaluation of common carp fish (*Cyprinus carpio*) surimi. 4th Conference of Central Laboratory of Aquaculture Research. Pp: 409-425
 12. El-Lahmy, A., Khalil, K.H. I., El Sherif, S. A., Mahmud, A.A. 2018. Changes in quality attributes of sand melt (*Atheina hepsetus*) fish burger and finger during frozen storage. *Journal Fish Research*, 3 2(2): 1-6.
 13. Elyasi, A., Zakipour, R., Abadi, E., Sahari, M.A., Zare, P. 2010. Chemical and microbial changes of fish fingers made from mince and surimi of common Carp (*Cyprinus carpio* L., 1758). *International Food Research Journal*, 17: 59-64.
 14. Fathy Khater, D., EL-Safy, S., Frag, S. 2016. Evaluation of bacterial and

33. Piccolo, J., Daniel, A. P., Klein, B., Ferreira, L.F., Ruviaro, A. R., Emanuelli, T., Kubota, E. H. 2004. Oxidative stability of refrigerated fish pates containing loquat seed extract. *Ciência Rural, Santa Maria*, 44(9): 1705-1710.
34. Praneetha, S. S., Prakash, Ch. B., Dhanapal, K., Reddy, V. S. 2016. Quality evolution in fish finger from (*Labeo rohita*) during refrigerated storage. *Journal Zoology India*, 19(1): 225-229.
35. Razavi shirazi, H. 2001. Sea food technology (principles of handling and processing1), (2nd Edition). Pars Negar Publication. pp.23-58.
36. Reddy, M. A., Elavarasan, A., Reddy, D. A., Bhandary, M. H. 2012. Suitability of reef cod (*Epinephelus diacanthus*) minced meat for preparation of ready to serve product. *Advances in Applied Science Research*, 3(3):1513-1517.
37. Ruiz-Capillas, C., Moral, A. 2001. Correlation between biochemical and sensory quality indices in hake stored in ice. *Food Research International*, 34(5): 441-47.
38. Sahari, M. A., Nazemroaya, S., Rezaei, M. 2009. Fatty acid and biochemical changes in Mackerel (*Scomberomorus commerson*) and Shark (*Carcharhinus dussumieri*) fillets during frozen storage. *American-Eurasian Journal of Sustainable Agriculture*, 3 (3): 519-527.
39. Sehgal, H., Sehgel, G., Singh Thind, S., Kaur, A. 2009. Development of fish mince pakora from a cultured Carp speaies (*Loboa rohita*). *Journal of food processing and preservation*,34(10):15-23.
40. Tangestani, R., Alizadeh-Doughikolae, M., Elyasi, A. 2010. An analysis of the organoleptic properties of three types of fish fingers produced from silver carp flesh. *Iranian Journal of Natural Resources*, 63(1): 1-10.
41. Tarladgis, B. G., Watts, B. M., Jonathan, M. 1969. Distillation Method for Determination of Malonaldehyde in during frozen storage. *Journal of Food Industry Research*, 27(1): 37-58.
24. Jafarpour, S. S., Hajidon, H., Rezaei, M. 2014. Enhancement of quality properties of common carp (*Cyprinus caprio*) surimi by addition soy protein isolate. *Journal of Science and food science*, 2(1): 93-108
25. Jalili, H., Amlashi, E. 2010. Physical, chemical and sensory changes of surimi Silver Carp (*Hypophthalmichthys molitrix*) at -18°C. *Iranian Journal Fisheries*, 20 (3): 33-44.
26. Mahawanich, T. 2013. Preparations and properties of surimi gels from Tilapia and Red Tilapia. *Naresuan University Journal*, 16 (2): 105-111.
27. Majumdar, R. K., Deb, S., Dhar, B., Priyadarshini, B.M. 2013. Chemical changes in washed mince of silver carp (*Hypophthalmichthys molitrix*) during frozen storage at -20°C with or without cryoprotectants. *Journal of Food Processing and Technology*, 37(5): 952-961.
28. Natseba, A., LwaliRda, I., Kakura, E., MuyaBja, C. K., Muyoaga, J. H. 2005. Effect of pre-freezing icing duration on quality changes in frozen Nile perch (*Lates niloticus*). *Food Research International*, 38: 469-474
29. Nemati, M., Shabanpour, B., Shabani, A., Gholizadeh, M. 2009. The effect of cold storage on lipid quality and sensory evaluation of fish burgers made from carp (*Cyprinus carpio*) surimi and red meat. *Journal Agriculture Science Natur*, 16(1-a):1-11.
30. Nopianti, R., Huda, N., Ismail, N. 2010. Loss of functional properties of proteins during frozen storage and improvement of gel-forming properties of surimi: a review. *Asian Journal of Food and Agro Industry*, 3(6):533-547.
31. Park, J.W., Ooizumi, T., Hunt, A. L. 2014. Ingredient Technology for surimi and surimi Sea Food. CRC Press. Taylor & Francis Group. 629 p.
32. Pearson, D. 1981. The Chemical Analysis of Foods. (8th Edition). London, UK. 1981.

- Association Official Chemistry*, 52: 904-910.
46. Zaki pour, E., Elyasi, A., Sahari, M.A., Zare, P. 2011. Effects of frying on proximate and fatty acid characteristic of fish fingers made from mince and surimi of common carp. *Journal of Science and Food Technology*, 8(29):1-9.
47. Zargashti, GH. 2013. Comparison of qualitative characteristics of fish paste produced from minced meat of Kilk and Silver Carp. Fisheries Research Institute. pp. 62.
48. Zolfaghari, M., Zakipour Rahimabadi, E., Rigi, M., Alipour Eskandari, M. 2020. Physicochemical, microbial and sensory characteristics of fish fingers made from treated silver carp fillet by salt and sugar solution during refrigerated storage. *Iranian Food Science and Technology*, 16(2):193-205.
- Rancid Food. *Journal of American Oil Chemistry Society*, 37: 44-48.
42. Taskaya, L., Calki, S., Kislak, D., Kilinc, B. 2003. Quality changes of fish burger Rainbow Trout during refrigerated storage. *Journal of fisheries and Aquatic Science*, 20(1-2): 147-145.
43. Tokur, B., Ozkutuk, S., Atici, E., Ozyurt, G., Ozyurt, C. 2006. Chemical and sensory quality changes of fish fingers made from mirror carp (*Cyprinus caprio*) during frozen storage (-18°C). *Journal of Food Chemistry*, 99(2):335-341
44. Val, A., De Val, V.M., Randall, D.J. 2006. *The Physiology of Tropical Fishes*. Academic Press, London, California. P: 634.
45. Wood, G., Hintz, L., Salwin, H. 1969. Chemical alteration in fish tissue during storage at low temperatures. *Journal of*

(Original Research Paper)

Quality and Biochemical Assessment of Fish Fingers from Pickandle Barracuda (*Sphyraena jello*) During Frozen Storage at (-18°C) for Four Months

Sahar Jalili^{1*}

1-Department of Fisheries and Food Processing, Abadan Branch, Islamic Azad University, Abadan, Iran.

Received:09/08/2021

Accepted:29/11/2021

Abstract

Increasing public awareness of the value, health, and hygiene of food, as well as changing lifestyles in industrialized and developing countries, has led to a demand for a variety of healthy, ready-to-eat fishery products. The paper, however, aims to evaluate the feasibility of producing fish fingers from (*Sphyraena jello*) and then comparing approximate compositions and spoilage indices under freezing conditions (-18) for four months. In this regard, fish finger treatments were considered, namely: Treatment 1: unwashed minced meat; Treatment 2: surimi; Treatment 3: unwashed minced meat + beef; Treatment 4: surimi + beef. Then, approximate factors (moisture, ash, fat, and protein) and spoilage indicators including free fatty acid peroxide, thiobarbituric acid, total volatile nitrogen bases were measured in products produced in zero (fresh sample), 1, 2, 3 and 4 month in freezing conditions. However, the results showed that Treatment 3 in fat (6.72%), ash (2.17%), and protein (5.61%) hold a significant difference with other treatments ($P < 0.05$) at the end of the maintenance period. Compared to other treatments, Treatment 2 in moisture factor holds a significant difference ($P < 0.05$), namely the highest amount of moisture (77.42). Moreover, increasing shelf life, chemical decay indices increased significantly in all Treatments ($P < 0.05$). In the third month, peroxide index (4.56 meqO₂/kg), free fatty acids (%19.3) and thiobarbituric acid (2.129 mg MA /kg), and free nitrogen bases reached their highest level in the fourth month in Treatment 3. As a result, the Treatment was declared unacceptable in the fourth month. Furthermore, holding a significant difference, Treatment 2 achieved shelf life up to the fourth month. However, the fish fingers prepared from surimi were acceptable in Treatments 2 and 4 until the end of the fourth month of storage.

Keywords: Fish Finger, *Sphyraena jello* (barracuda), Surimi, Biochemical Evaluation, Freezing,

*Corresponding Author: sahar.jalili2005@gmail.com

